

שִׁדּוּר

צל"ש

המאפיה של עסקייהרת

● לרן רביב, על העימות המוצלח והערכני שערך לראש עיריית נהריה, חיים לבב, ולנציג הרתי בעיריית תל-אביב, חיים בסוק, כמעט מבלי להתערב בעצמו, הצליח רביב לחשוף את דמותם של שני אנשים, המסמלים מחנות שלמים: ראשי-העיר, המסמל את הזעם הסריחאונים של הרוב החילוני במדינה, שהפך לאימפוטנטי בגלל אייכנותו לקום ולהילחם, והעסקן הרתי, שסימל בעצם התנהגות השחצנית ועוֹתֵה־מַצָּח את הברינות הפוליטית של חברי-מרעיו. בסוק שיסע את ריבוי ברשיחו, הרים עליו את קולו, מנע ממנו להתבטא והעליל עליו עלילות, בהגדרו את החילוניים כ-"לבנטינים", חשף בסוק את הרבדים הגזעניים העמוקים של המחנה שאותו הוא מייצג, שהוא אנטי-ערבי, אנטי-מזרחי, אנטי-חילוני ואנטי-כל-דבר — מלבד תאוות השילטון והכצע של המאפיה של עסקייהרת, החל כאברהם שפירא וכלה בבסוק עצמו.

תוכנית מחשמלת

● לעורך, מפיץ ומגיש כולבוטק, רפי גינת, על התוכנית המיוחדת שהוקדשה לתאונות-חשמל, תוכנית זו הביאה קשת רחבה של תאונות, שמקורן בחוסר חוש ציבורי

עסקייהרתי בסוק גטו יהודי מול לבנטיניות

לבטיחות. היא התוכנית היה סיפורו של פועל ערבי, שהציל בהנשמה מפה לפה מחושמלת יהודית. בימים אלה של פאניקה ציבורית, שהטלוויזיה תורמת לה פרק לאימבוטל בהצגת מחרלי מישראל באיתור פושעי-מין המבצעים זממם ברחבי המדינה, לא זכה סיפורו של אותו ערבי בפירסום הולם.

מאחורי המירקע

חלבי נכונע

מדי יום כיומו, בין 4.00 עד 8.00 בערב, טורח עורך המישנה של מבט, רפי חלבי, בכדיקת כתבות מבט מהבחינה החזותית.

בשעה 8.00 מגיע לחדריה-עריכה של בנייה-הטלוויזיה עורך מבט, מיכאל קרפין, והופך את הנחיותיו של חלבי על פיהן. הוא משנה חלק מההיבטים החזותיים של הכתבות לאותו ערב.

בימים אלה נלחם בפרודור חטיבת-החדשות שלחלבי נמאס, ושכין השניים עבר חתול שחור. חלבי משלים בימים אלה סרט על המישנה למוכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר. חלבי גם מאתר לאחרונה נושאים לכתבות במיסרת במבט שני, תוכנית העשויה לשמש לו תחליף אחרי פרישתו מעריכת-המישנה של מבט.

הקרב

על

הנעורים

בערב היום שבו התגלתה גזייתו של הנער דני כץ, ריזחה מהדרת מבט מהמקום. מאחורי כתבה זו התחבא סיפור.

כאשר נודע לעורכי מבט, למחרת היום, שעורך השבוע — יומן אירר עים, מיכה לימור, שיגר צוות עם הכתב איתן אורן, כדי לבחון את עניין הנעורים ואת אייכות המיטרה להתמודד עם הפשיעה, הוחלט להקדים בנושא זה את השבוע — יומן אירועים.

כך נשלח הכתב הירושלמי לענייני-מיטרה, אורי כהן-אחרי, נר לצלם כתבה כעלת רקע דומה. ככתבה זו שכ וסיפר תנאי-צב יחזקאל קרתי מה שסיפר לצופים ככל התעלמות הקודמות, מאז רצח נאוה אלמלך: "הוקם צוות-חקירה-מיוחד", במאבק שקדם להכנת כתבתו של כהן-אורנוב אילץ מיכה לימור את מנהל חטיבת-החדשות להורות לעורך מבט שאסור לכתבה שלו להתייחס לנושא הטרמפיסטים, מפני שזהו נושא הכתבה של השבוע — יומן אירועים. על פי הנחיותיו של יאיר

שוד ושבר

אחד המודלים הקלאסיים בתיקשות האלקטרונית הוא מחקר ניריורקי, שהציג את עמודי-השער של הנירירוק טיימס. כששלושה רבעים משיטחו מחוקים, הופיעו בו ידיעות שפורסמו לילה קודם ברשתות הטלוויזיה. מודל זה נחשב כאבטיפוס של מיידיות הריווח הטלוויזיוני.

בעוד שההדרות ומגזיני-החדשות של קול ישראל מכסים קרוב למחצית עמודי-השער של עיתוני-הבוקר, ולעיתים מאפילים עליהם בסקופים, מדרשש מבט בריווח שלו הרחק מאחור. לעיתים מופיעות בו ידיעות למחרת הופעתן בעיתוני-הבוקר.

כשבוע שעבר הגיעו עורכי מבט לאחד משיאיהם בריווח ותיקשות. יומיים אחרי שבעיתונות דווח על שוד טלפוני שנערך בארץ, הביאה הטלוויזיה כתבה על שוד זה.

הגיב אחד הכתבים: "שוד ושבר טלוויזיוני".

ערוץ שני

מי שסבר שמפאת המיתון והמשבר הכלכלי הופך את המדינה נדחה רעיון הערוץ השני לימים טובים יותר, טעה.

חברייכנסת של הליכוד משלימים בימים אלה שדולה (לובי) של יותר מ-60 ח"כים, לחקיקת חוק הערוץ השני ככנסת ברבע הראשון לשנת 1984, במקביל לסידרת שינויים בחוק רשות-השדור, העשויים להחליש את מעמרו.

מארגני שדולת הערוץ השני מבטיחים שכבר במחצית הראשונה של שנת 84, יתחיל הערוץ השני לשדר.

בחוגי-תיקשות מיקצועיים כבר התחילו להציע חושים שמנים לכירי העורבים של הטלוויזיה הישראלית, וגם לככרים המצויים בחופשה-ללא-תשלום בשל האווירה השוררת בה.

הגנב והמנורה

לסיפור "גניבה במבט" שפורסם בהעולם הזה (14.12.83) היה סוף, שאילו התרחש לחברייכנסת או לאישיות אחרת, היו כתבי מבט עורכים חגיגה תיקשותית גדולה.

הכתב שגנב מנורה ממכונת צוות-הטלוויזיה והחליפה כמנורה שרופה שבמכוניתו, חוייב לשלם לצלם, שקנה למכונת-הטלוויזיה את הנורה, את מחירה.

צילן ופנסיה

בעיתונות מוזכר סיכוך-העבודה שבין הגננים-מבצעים ובין רשות-השדור באותיות קטנות. צופים חדיעין הבחינו, מן הסתם, שבתוכניות כמו עשה טובה, מה שבא וזה הזמן מופיעים, באחרונה, זמרים ללא גננים מלווים. באחת מתוכניות הדת גויסה תיאמורת

כתב אורן מי יסקר מה?

שטרן, הוגבל נושא הכתבה במבט לנושא הילדים האוכדים בלבד. את תרומתו הצנועה למילחמת מבט בהשבוע — יומן אירועים תרם גם יעקב אחימאיר, שהקדיש את תוכניתו מוקד לנושא זה. הדין גרם לעירפול גדול עוד יותר.

במבט לחדשות שוררה כתבה שהציגה את קשיי החיגו בטלפון, שהסתיימה בקביעת הקריין שלשאלות אלה "אין מענה".

לשאלות אלה יש מענה, ובעת שידור הכתבה היה המענה מונח, אחר כבוד, כסלי-הניירות שמתחת לשולחן כאולפן מבט. כתבכם קיבל מענה זה מבעוד מועד, אישר בשיחה טלפונית איתי כי החומר הוכנס "מילה במילה", ובשיחה נוספת, שהתקיימה רקות אחרות לפני השידור עצמו, לא רמו כלל על החלטת הטלוויזיה להעלים את התגובה מידיעת הציבור.

בנהגה שמבט לחדשות הוא מכשיר להבאת מידע לציבור, ולא כימה פיקנטית, מעלה אפיזודה מוזרה זו שאלות אחרות:

(א) מדוע לא נשמר הכלל של "אמת כפירסום", כשהקריין קריין כי אין מענה?

(ב) אם הטלוויזיה היא שהחליטה שנושא איכות השירות הטלפוני מעניין את הציבור, מדוע פגעה ב"זכותו של הציבור לדעת" (צינורה, בלעז) את המידע על גורמי התופעה, ועל מה שעושה משרד-התיקשות להקלת המצוקה עוד בשנת-העבודה הנוכחית?

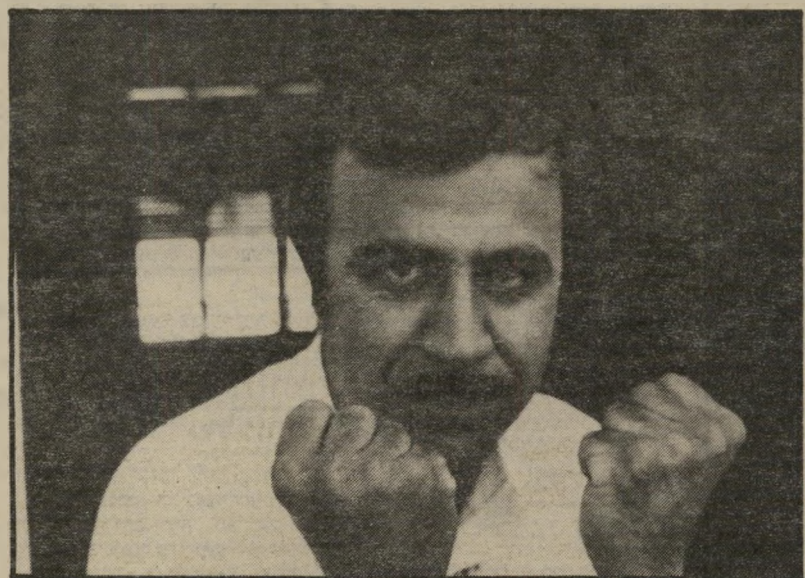
(ג) מה המפתח שלפיו נדע בעתיד, בעת פנייה של כתבכם, אם אנו מושאחים עם כליתיקשות, במגמה למסור מידע לציבור, והאם תגובתנו אכן תגיע אל המסך?

איש אינו מעלה על דעתו להתערב בזכותה המחלטת של הטלוויזיה לבחור את נושאי השידור. באותה מידה לא נרשה לאיש להתערב בזכותנו המחלטת לקבוע, כגוף המבוקר, אם וכיצד להגיב, ולמנוע מאיתנו את הזכות לפרסם תגובה זו, בצמוד לדבריי-הביקורת.

פסקול

זמנו תסו'

ביום השישי, בשעה 7.30 בערב, התקשר מנכ"ל רשות השידור יוסף (טומי) לפיד, עם עורך השבוע — יומן אירועים, מיכה לימור, והודיע לו את דבר מותה בהודו של רינה שני (ריין שיין), כידיעה בילעדית לטלוויזיה. אולם הליינאפ של מהדרת-החדשות כבר היה נעול, והידיעה לא פורסמה. במקביל הודיע לפיד את הידיעה לכתב התל-אביבי, עזר טלר, וביקשו להכין כתבה למבט של מוצאי-שבת. טלר לא הכין את הכתבה, שהיתה יכולה להיות בלעדית. ביום הראשון פורסמה הידיעה כבר בעיתונים. על חוסר-תושיה זה ננוף טלר בירי הממונים עליו, ולדעת כמה כתבים בכירים, ימיו במבט ספורים ●● כבנייה-הטלוויזיה מצויים שני טלפונים "אדומים", שבאמצעותם ניתן להתקשר ישירות לחוצלארץ. באחד מימי השבוע האחרון נתפס מנהל-הילה התורן, עובד מהמחלקה הערבית, כשהוא מתקשר באחד משני המכשירים לחוצלארץ, למטרות פרטיות. נגר העובד

עורך-המישנה חלבי למבט שני

מתנהלת חקירה ●● ציוד כתבי קול ישראל במכשירי סוני, בלא טכנאים, אושרה כבר בירי כל הדרגים, ובכללם השירים הנוגעים לרשות-השידור, חינוך ואוצר. בקרוב ייקבעו ההסדרים הסופיים, העשויים לחולל הפיכה באמצעי הריווח של קול ישראל ●● ידיעה, שפורסמה במדור זה כשבוע שעבר, בדבר ה"ביפר" שברשות רינה חנינא, ראוי לתיקון קל. חנינא לא קיבלה את ה"ביפר" מהטלוויזיה, אלא שכרה אותו בעצמה. הסיבה: חנינא עברה להתגורר בדירה ללא טלפון, ומכשיר זה משמש לה כמכשיר לתיקשות אישית.

שכירי הרשות, ולנעול סופית את תוכניות הטלוויזיה לפני גננים ומבצעים אחרים.

התגובה הגנוזה

תחת הכותרת "עימות ציפורי-לפיד" ריווח העולם הזה (14.12.83) על הסיכוך שפרץ בין הרשות ומישרד-התיקשות בגלל כתבה במבט. אחרי כתבה זו שיגר דובר מישרד-התיקשות, זכריה מירוצקי, את המיכתב הבא למיכאל קרפין:

אל: מר מיכאל קרפין, עורך מבט לחדשות. הנדון: אמת בפירסום וזכות הציבור לדעת.